

Ahmet OKUR

Sosyal Hizmet Uzmanı - Aile Yanında Destek Hizmetleri Daire Başkanı

Sevginin Gücü

Anne ve babanın gayri resmi birlikteliklerinden dünyaya gelen ve bir süre sonra kendi kaderine terk edilen Kader'in hazin ama mutlu hayat hikayesidir. Hikaye dediğime bakmayın toplum olarak hepimizin omuzlaması gereken sevgi ve şefkati, Kader'i kadersizliğine sürükleyecek olan sözde amcası üstlenir. Kader'in bebekliğinden itibaren her iki böbreğinde de yetmezliği olduğu, aynı zamanda yüksek tansiyona bağlı olarak 'sistemik lupus eritematozus nefriti' teşhisi bulunan, tuzsuz yaşamına özen gösterilmesi, günde en az iki litre su tüketmesi ayrıca gün içerisinde on bir defa, on iki kalem ilaç kullanmasının yaşamsal öneme haiz olduğu doktor raporu ile saptanmıştır. Doktor'un "bu çocuk iki haftaya kadar ölür" demesinin ardından aile telaşa kapılır ve ölümünden sorumlu tutulacaklarını düşündükleri için, yapacağımız olan ekonomik desteği reddedip yeterli düzeyde bakım veremeyeceklerini bahane ederek, Kader'i yaptıkları müracaat sonucu Temmuz 2012'de çocuk yuvasına bırakırlar.

Aile yanında bakımı sağlanamayan çocuğumuzun kuruluşu gelişi beni insanlık adına çok utandırdı. Sevgisiz ve ilgisiz bırakılan bu yavrumuz kullandığı kortizonlu ilaçlar sayesinde vücudunda aşırı tahribata ve kıllanmalara neden olmuştur. Kuruluşa geldiğinde Kader'in son derece bakımsız, iletişime kapalı, konuşmayan, donuk bakışları bulunan bir yapı sergilediği gözlemlenmiştir. Amca ile yengenin ihmalden öteye çocuğu istismar ettiği, hastalıkla mücadele eden Kader'in kuruluşu geldikten sonra yavaş yavaş konuşmaya başlamasıyla ortaya çıktı. "Amcası ve yengesinin dilencilik yaptıklarını kendisinin de dilencilik yapmaktan utanmasına rağmen mecbur olduğu için zorlandığını" anlatmıştır.

Kuruluşa geldiğinde gerekli doktor kontrolleri yaptırılan Kader'in ilk muayenelerinde ölüm riskinin son derece

yoğun olduğu belirtilmiştir. Kuruluş gerekli kurumsal hassasiyetle tedavisini yaptırmaya başlamış ve sosyalleşme konusunda başarı sağlanmış, ancak kuruluşta kaldığı süre içerisinde ilaçlarda ya da hayati riskinde bir azalma olmadığı belirtilmiştir.

Yaşadığı rahatsızlık nedeni ile yaşatları gibi okula gide-meyen Kader Milli Eğitim'den görevlendirilen bir öğretmenle kurumda eğitim almaya başladı. Kader'deki tablo bu şekilde devam etmekte iken Çocuk Yuvası Müdür'lüğü Kader'i koruyucu aile programına alır ve bu kapsamda bir aile ile tanıştırılır. Ancak Kader'i gören aile fiziksel özellikleri ve sağlık sorunları nedeni ile yanına almak istemez.

Süreç böyle devam ederken gerçekten maddi anlamda hiçbir eksikliği olmayan kuruluşumuzda tıbbi tedavileri de aksatmadan devam eden çocuğumuzun tek isteği sevgi ile uzanan bir eldir. Bu el gönül elçileri projesi kapsamında bize ulaşan A.K.B. ailesidir. Koruyucu aile olmak üzere ön görüşme için gelmiş, görüşme sırasında tamamen gönüllülük duyguları ile kuruma geldiğini ifade etmiştir. Evli ve bir erkek çocuk sahibi olan aileye kuruluşta koruyucu aile yanına yerleştirmeye uygun çocuk kalmadığı iletilmiş ve bu duruma çok üzülmüştür. Doğaçlama gelişen görüşme sürecinde aileye engelli bir olduğu ifade edildiğinde ailemiz merakla detayları sormaya başlamıştır. Her iki böbreğinde de yetmezliği bulunan ölüm riski olan bir çocuk var" denildiğinde ailemizin gözleri buğulanmış ve sorular sormaya devam etmiştir. Kız mı? Erkek mi? Kaç yaşında? Tedavisi nerede yapılır? Şeklinde soruları üzerine "neden bu kadar etkilendiği ve neden bunları öğrenmek istediği sorulmuş? A.K Hanım "benim annemde böbrek hastasıydı beş yıl ona baktım kaderim de yazılı olan bu çocuk benim yanımda olmalı, ben onu iyileştirmeliyim, ben onun an-

nesi olmalıyım''diyerek ağlamaya başlamıştır. Daha çocuğu görmeden Ailemizin gösterdiği tepkiler insanlığın ölmediğinin göstergesi olarak kabul edilebilir. Görüşme biterken A.K. Hanım gözleri yaşlı bir şekilde ''inanın şu an dünyada değilim o çocuğun en kısa zamanda yanında olmalıyım'' hemen bir hafta içinde eşi ile birlikte gelip başvuru yapacaklarını ve Kaderi'ne kavuşacağını söyleyerek kurumdan ayrıldı. Bu görüşmeyi yapan meslektaşım; ''Gelir mi? Gelmez mi? diye ikileme düştüm. Çocuk adına ümitlendim, bir hafta çocuğun geleceği için sabırla bu aileyi bekledim, gelmelerini çok istiyordum. Gerçekten Kader'i karşılıksız sevecek ve bağırklarına basacak bir aile gerekiyordu, derken yedi gün sonra A.K. Hanım eşi ile birlikte gelip başvurusunu yaptı '' dedi.

Kader'le ailenin tanışması ve uyum süreci derken; çürümekte olan tazecik fidanın bir tutam sevgi ile tedavi olacağına dair umutların yerleştiğini öğrendim. Ailesine kavuşan kızımızın anne kucağının sıcaklığını hissederek hayata tutunduğunu söylemeye gerek var mı?

Meslektaşım:

Aradan geçen sadece üç ay içerisinde Kader'in on iki ilacından altı adedi doktor kontrolünde kesildi. Vücudun da kılınma yapan kortizonlu ilaçlarından biri de kesilen ilaçlardandı. Kader'in tıbbi kontrolünü yapan uzman doktor bir mucizeye şahitlik edildiğini ifade etmiştir. Aile Kader'in yaşamlarına girdikten sonra kendilerini tamamlanmış bir aile gibi hissettiklerini ifade ettiler. Kader şu anda bir etüt merkezinin yaz okulu kursuna katılmaya başlamış, gelecek eğitim ve öğretim yılı içerisinde de kendi yaşitları gibi normal eğitimini almaya başlayacak.

Aile, doktorun azalttığı her ilacın ardından büyük bir heyecanla arayarak 'Doktor bugün bir ilacı daha kesti. Ben size sizinle karşılaştığım ilk gün O'nun iyileşeceğine inandığımı söylemiştim''dedi.

İşte sevginin gücü bu...

Koruyucu aile ziyaretlerimiz de gördüğümüz bu ve benzeri tablolar sevginin önemini özellikle çocuklarımız için hayati bir anlam taşıdığını ifade etmektedir. Yüreğinizde ki sevgiyi bir çocukla paylaşmaya ve onu yaşatmaya var mısınız?

